07/11/2026

Ο Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Φαρσάλων: Το μήνυμα της χριστιανικής αγάπης και φιλανθρωπίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Φαρσάλων το Σάββατο 7 Νοεμβρίου 2026. Προ της Απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο ιερό Μνημόσυνο του μακαριστού ιεροψάλτου Χρήστου Κατσιαούνη, προσευχόμενος υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε το βαθύτερο νόημα της χριστιανικής αγάπης και φιλανθρωπίας, με αφορμή τη διδασκαλία του Αποστόλου

Παύλου και το παράδειγμα της πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας. Επεσήμανε ότι η αγάπη αποτελεί το θεμέλιο της χριστιανικής ζωής και δεν μπορεί να περιορίζεται σε μια απλή εξωτερική εκδήλωση καλοσύνης, αλλά χρειάζεται να γίνεται καθημερινό βίωμα και τρόπος υπάρξεως του ανθρώπου.

Όπως υπογράμμισε, η αληθινή φιλανθρωπία δεν εξαντλείται στην οικονομική ενίσχυση εκείνων που βρίσκονται σε ανάγκη.

> Περιλαμβάνει την έμπρακτη συμπαράσταση, τη συμπόνια, την προσωπική προσφορά, την πνευματική υποστήριξη και, κυρίως, τη διάθεση του ανθρώπου να σταθεί δίπλα στον συνάνθρωπό του με ειλικρινές ενδιαφέρον και αγάπη. Η προσφορά αποκτά το πραγματικό της περιεχόμενο όταν δεν αποτελεί μια περιστασιακή πράξη, αλλά έκφραση μιας καρδιάς που έχει μάθει να αγαπά και να συμμερίζεται τον πόνο και τις δυσκολίες των άλλων.

Στο σημείο αυτό αναφέρθηκε στους πρώτους χριστιανούς, οι οποίοι αποτελούν διαχρονικό παράδειγμα αυτής της ζωής. Οι πιστοί της πρώτης Εκκλησίας δεν περιορίζονταν στη θεωρητική αποδοχή της διδασκαλίας του Χριστού, αλλά την εφάρμοζαν στην καθημερινότητά τους, μοιράζονταν τα αγαθά τους και φρόντιζαν για τις ανάγκες των αδελφών τους.

> Η αλληλεγγύη και η αμοιβαία υποστήριξη αποτελούσαν ουσιαστικά γνωρίσματα της εκκλησιαστικής τους ζωής, φανερώνοντας ότι η πίστη στον Χριστό συνδέεται άρρηκτα με την αγάπη προς τον άνθρωπο.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στην πνευματική διάσταση της φιλανθρωπίας, εξηγώντας ότι εκείνος που ζει μέσα στη φιλανθρωπία του Θεού και αφήνει την αγάπη Του να ενεργεί στη ζωή του, μεταμορφώνεται εσωτερικά.

> Χωρίς εξαναγκασμό, αλλά μέσα στην ελευθερία που προσφέρει η αγάπη του Θεού, ο άνθρωπος καλείται να καλλιεργήσει μια διαφορετική στάση απέναντι στη ζωή και στους συνανθρώπους του. Με αυτόν τον τρόπο γίνεται φως μέσα στις δυσκολίες, στις αδυναμίες και στις αντιξοότητες της ανθρώπινης πραγματικότητας, αντανακλώντας με τη ζωή του τη δόξα του Θεού.

Η πνευματική αυτή προσπάθεια, όπως επεσήμανε, δεν αφορά ορισμένους μόνο ανθρώπους, αλλά αποτελεί πρόσκληση προς όλους τους πιστούς. Είναι ένας διαρκής πνευματικός αγώνας, μια άσκηση αγάπης και προσφοράς που καλείται να

χαρακτηρίζει την πορεία κάθε χριστιανού.

> Μέσα σε αυτήν ακριβώς τη διάσταση της αποστολικής διδασκαλίας πορεύεται η Εκκλησία από την πρώτη στιγμή της ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στη διάκριση ανάμεσα στον απλώς καλό άνθρωπο και στον άνθρωπο που αγωνίζεται να γίνει αληθινός χριστιανός. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, ασφαλώς είναι πολύ σημαντικό να είναι κανείς καλός άνθρωπος, όμως η αποστολή της Εκκλησίας δεν εξαντλείται στη διαμόρφωση ανθρώπων με καλές προθέσεις και αξιέπαινες πράξεις.

> Σκοπός της είναι να οδηγήσει τους ανθρώπους σε μια ουσιαστική και ζωντανή σχέση με τον Χριστό, ώστε να Τον εμπιστεύονται, να Τον αγαπούν και να στηρίζουν σε Εκείνον ολόκληρη τη ζωή τους. Αυτή η σχέση με τον Χριστό είναι εκείνη που προσδίδει το αληθινό περιεχόμενο σε κάθε πράξη αγάπης. Ο χριστιανός δεν προσφέρει για να προβληθεί, να αναγνωριστεί ή να αποσπάσει τον έπαινο των ανθρώπων. Δεν επιδιώκει να παρουσιάσει τον εαυτό του ως σπουδαίο μέσα από τις αγαθοεργίες του, ούτε περιμένει ανταπόδοση και επιβράβευση. Αντίθετα, κάθε του ενέργεια χρειάζεται να γίνεται προς δόξαν του Ιησού Χριστού και από γνήσια αγάπη προς τον αδελφό. Η προσφορά, επομένως, δεν είναι μέσο προσωπικής προβολής, αλλά έκφραση της πίστεως και της εμπιστοσύνης στον Θεό.

Αναφέρθηκε ακόμη στις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι πρώτοι χριστιανοί, ακόμη και όταν προσπαθούσαν να εφαρμόσουν στην πράξη αυτήν την αγάπη και τη φιλανθρωπία.

> Η δράση τους δεν γινόταν πάντοτε αποδεκτή από το κοινωνικό περιβάλλον της εποχής. Υπήρχαν άνθρωποι που αντιδρούσαν στη διδασκαλία του Χριστού και στη νέα ζωή που προσπαθούσαν να ακολουθήσουν οι πιστοί. Έτσι, ακόμη και οι πράξεις προσφοράς και αλληλεγγύης μπορούσαν να προκαλέσουν αντιδράσεις και αντιπαραθέσεις.

Το φαινόμενο αυτό, όπως σημείωσε, δεν ανήκει μόνο στο παρελθόν. Και στη σημερινή εποχή, εκείνοι που επιλέγουν να ζουν σύμφωνα με το πνεύμα του Χριστού ενδέχεται να συναντούν αμφισβήτηση, προβληματισμό ή αντίσταση από τους

ανθρώπους γύρω τους. Ωστόσο, ο χριστιανός καλείται να παραμένει σταθερός στην πίστη και στην αγάπη του, χωρίς να εγκαταλείπει τον πνευματικό του προσανατολισμό εξαιτίας των αντιδράσεων που μπορεί να συναντήσει.

Παράλληλα, υπογράμμισε ότι η Εκκλησία δεν ταυτίζεται αποκλειστικά με τον κλήρο, αλλά αποτελεί το σύνολο των πιστών που έχουν ενταχθεί στο Σώμα του Χριστού.

> Όλοι, επομένως, έχουν ευθύνη να συμμετέχουν ενεργά στην εκκλησιαστική ζωή και να βιώνουν τη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Η πνευματική πορεία του ανθρώπου συνδέεται άρρηκτα με την παρουσία του μέσα στην Εκκλησία, την κάθαρση εν Χριστώ και τη συμμετοχή στα Ιερά Μυστήρια, ιδιαιτέρως στη Θεία Ευχαριστία, διά της οποίας οι πιστοί κοινωνούν του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με συγκίνηση στον μακαριστό Χρήστο Κατσιαούνη, κάνοντας μνεία της αγάπης και της προσφοράς του προς την Εκκλησία και της διακονίας του στα ιερά αναλόγια της περιοχής. Τόνισε τη σημασία της προσευχής για τους κεκοιμημένους αδελφούς μας, καθώς η Εκκλησία δεν παύει να τους μνημονεύει και να παρακαλεί τον Κύριο για την ανάπαυση των ψυχών τους.

Ευχήθηκε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, τον οποίο ο μακαριστός αδελφός μας Χρήστος ύμνησε κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής του μέσα στην Εκκλησία, να τον κατατάξει στην επουράνια και θριαμβεύουσα Εκκλησία, στη Βασιλεία Του. Να συγχωρήσει κάθε αμαρτία και παράπτωμά του και να του χαρίσει την αιώνια ζωή, εκεί όπου οι ψυχές αναπαύονται μέσα στην αγάπη και τη δόξα του Θεού.